הַלְּכִידוּת מִתְפּוֹגֶגֶת

הצווי שַבַּפַרשה: "לא תתגודדו", מתכון בְּמַשְׁמֵעוּתוֹ הַפִּשׁוּטָה לָאֵסֹר עַלֵינוּ לְחַבוּל בָּגוּפֵנוּ תּוֹךְ כָּדֵי אֲבַל עַל מֵת. אוּלַם חַזַ"ל דַרשׁוּ שֶׁצִּוּוּי זֶה בַּא גַם לְדָרשׁ מֵאָתַנוּ להמנע מפּלגנות. חַכַמים דַרְשׁוּ: "לא תעשו אגדות אגדות אלא היו כּלְכָם אַגַדָה אַחַת" (יִבַמוֹת יג, ב). הַאָם הַתּוֹרַה בַּאַה בּמּצָוָה זוֹ למָנֹע אָת רבּוּי הדעוֹת אוֹ אָת חֹפַשׁ הבּטוּי? כמובן שֵׁלֹא. עבדה היא שַׁמָּקוֹרוֹתֵנוּ מָלֵאֵים מַחַלוֹקוֹת, וְכַמְעַט שאין דף בגמרא בַּלֹא מחַלקת. ההגדרה של אסור ההתגודדות נדונה רבות בַּמְרוּצַת הַדּוֹרוֹת, וּבְמִשְׁפַּט אֱחַד נָתַּן לְסכּם שָהתּוֹרָה בַּאָה למְנֹע מחַלוֹקוֹת שֵׁיוֹצָרוֹת פּרוּד בּקהלה אוֹ בעם. אחרי תַקוּפָה יַפָה שֶׁל אחָדוּת וְסוֹלידַריּוּת בַּארצנוּ, דומה שהפּלגנוּת עושה קאמבק בָּגַדוֹל. מצָווֹת "לֹא תַתְגוֹדְדוּ" בַּאַה כָּתְזָכֹרֶת בִּעָתָה. חַבַל שֵׁאִי אֵפִשַׁר לְסמון אוֹתַה בָּכַל הַחָּמָשִׁים בְּצֶבַע זוֹהֵר.

אֵין זֶה מִקְרָה שֶׁמִּצְוַת "לֹא תִּתְגוֹדְדוּ" בָּאָה בְּתוֹךְ הַמִּצְוֹת שֶׁנֶּאֶמְרוּ לְעַם יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי כְּנִיסָתוֹ לָאָרֶץ. בְּאָרֶץ יֵשׁ צֹרֶךְ מְיָחָד לִשְׁמֹר עַל אַחְדוּת הָאָמָה. בַּפְּזוּרָה הַיְּהוּדִית כָּל קְהִלָּה חַיָּה אֶת חַיֶּיהָ בִּפְנֵי עַצְמָה, וּמְעַצֶּבֶת אֶת מִנְהָגֶיהָ בְּאֹפֶן אוֹטוֹנוֹמִי, מִבְּלִי שֶׁהַדָּבֶר יַשְׁפִּיעַ כְּהוּא זֶה עַל אַחְדוּת הָאָמָה, עַל יַצִּיבוּת הַקִּיוּם אוֹ עַל הַשְׁלוֹם בִּקְרֵב הַעַם.

The Cohesion is fading

The commandment in the parsha: "You will not gash yourselves," means in its plain meaning to forbid us from injuring (bruising) our bodies - lest we mourn over the dead. The Rabbis, however, interpret this commandment to require that we avoid creating divisions. Sages interpret: do not make numerous factions; rather, all are one faction (Talmud Bavli Yevamot 13b. Does the Torah bring us this Mitavah to prevent a diversity of opinions and perspectives? Of course not. In fact, there is almost no page in our (Rabbinic) sources without some questions - almost no page in the Talmud without some questions. definition of the prohibition of antifactionalism was discussed many times over the generations, and in one sentence that the Torah comes to summarize that we prevent questions that create divisions in the community and the nation. After a nice period of unity and solidarity in our Land (Eretz Yisrael), it seems that the factions have made a big comeback. The Mitzvah of Lo Titgod'du comes as a timely reminder. It's a pity that it's not possible to mark it in all Chiumashim in glowing paint.

It is not a coincidence that the commandment "You will not gash yourselves" comes in the midst of the commandments that were said to the people of Israel before their entry into the Land. In Israel there is a special need to keep national unity. In the Jewish Diaspora an entire community already existed, and shapes its customs autonomously, without it in any way affecting national unity – or the stability or peace of the public.

לֹא כָּךְ הַדָּבָר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. מִשׁוּם כָּךְ כְּבָר בְּרֵאשִׁית הַפָּרְשָׁה נֶאֱמַר: "לֹא תַּצְשׂוּן כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עשִׁים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל הַיָּשָׁר בְּצֵינִיו. כִּי לֹא בָּאתֶם עַד עָתָּה אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנַּחֲלָה".

בְּצֶרֶץ יִשְּׂרָצֵּל, הַפְּלוּרָלִיזְם הַמְּבֹרָך וְחֹפֶּשׁ הַבִּטוּי הַמְּשֵׁבָּח צְרִיכִים לִפְעָמִים לְסֶגֶת וְלִפְנוֹת מָקוֹם לְהַכְרָעָה הָרֹב הַדֵּמוֹקְרָטִי הַמְּבַסֶּסֶת אֶת הָאַחְדוּת. בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לֹא יִתָּכֵן שֶׁבָּל אֶחָד יַצְשֶׂה בְּמָה לְעַצְמוֹ וְצָבָא לְעַצְמוֹ.

"בָּנִים אַתֶּם ל ה' אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִּתְגֹּדְדוּ" כֵּיוָן שֶׁכֵּלָנוּ בָּנִים ל ה', עָלֵינוּ לִרְאוֹת אֶת עַצְמֵנוּ כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת, וּכְמוֹ בַּמִּשְׁפָּחָה, מֻתָּר לְכָל אֶחָד לְהַבִּיעַ דֵּעָה, וּצְרִיכִים לָדַעַת לְכַבֵּד זֶה אֶת דַּעְתּוֹ שֶׁל זָה, אֲבָל אַחֲרֵי הַכֹּל צָרִיךְ לָדַעַת כֵּיצַד לְחִיוֹת בְּיַחַד, עִם הַשׁוֹנוֹת וְהַמַּחָלוֹקוֹת. Not so in the Land of Israel. That's why at the beginning of the Parasha it already says: This is not the case in the Land of Israel. That is why already in the beginning of the parsha it is said: "You shall not act at all as we now act here, each of us as we please, because you have not yet come to the allotted haven that your God is giving you."

In the land of Israel, the blessed pluralism and praiseworthy freedom of expression is sometimes necessary to retreat and make room for the decision of the democratic majority – establishing the unity. In the land of Israel it can't be that each person can make a stage for him or herself and an army for him or herself.

"You are children of the Lord, God; you will not gash yourselves..." Because you are all children of the Lord God, we all see ourselves as if we are one family, and like a family everyone is allowed to express an opinion and needs to know that everyone's opinions are respected. Everyone, however, needs to know how to live together with differences and controversies.

אַמַר רַבִּי חִיָּיא בַּר אַבָּא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: כְּל הַמְשַׁמֵּר שַׁבָּת כְּהַלְּכָתוֹ, אֲמָר רַבִּי חֹחָנְן: כְּל הַמְשַׁמֵּר שַׁבָּת כְּהַלְּכָתוֹ, אֲפִילוּ עוֹבֵד עֲבוֹדָה זְרָה [כְּדוֹר] אֱנוֹשׁ — מוֹחֲלִין לוֹ, שֶׁנֶּאֲמֵר: "אַפִילוּ עוֹבֵד עֲבוֹדָה זֹאֹת וְגוֹ' מַחַלְלוֹ". אַל תִּקְרֵי "מַחַלְלוֹ" אֶלְא: "מַחוּל לוֹ".

Talmud Shabbat 118b

Rabbi Ḥiyya bar Abba said that Rabbi Yoḥanan said: With regard to anyone who observes Shabbat in accordance with its halakhot, even if he worships idolatry as in the generation of Enosh, God forgives him his sins, as it is stated: "Fortunate is the man [enosh] who does this and the person who holds strong to it, one who guards the Shabbat from desecrating it [meḥallelo], and guards his hand from doing any evil" (Isaiah 56:2). Do not read it as: From desecrating it [meḥallelo], but rather: He is forgiven [maḥul lo]. With regard to the generation of Enosh it is written: "And to Seth, to him also there was born a son; and he called his name Enosh. Then they began [huḥal] to call upon the Name of God" (Genesis 4:26), meaning to desecrate [leḥallel] His nam